

ANDREA BAROLO
AZET ETXEBIZITZA
SINDIKATUKO KIDEA

Europa probintzializatu, eurozentrismoa apurtu!

Eraso inperialista areagotzen dabil Sahel-en. Gaur egun, Afrikako zonalde hora Mendebalde Kolektiboaren hegemonia inperialistari eusteko borroka fronte garrantzitsuenetariko bat bihurtu da. Azken boladan, zonalde horretan dauden indar harremanak aldatzen ari dira: Mali, Burkina Faso eta Niger mendebaldeko uztarri inperialistaren aurka altxatzen hasi dira eta nazioarteko aliantza berriak sustatzeari ekin diote.

Ordea, mendebaldetik ez da elkartasun antiinperialistaren zantzurik antolatzen ari. Horren arrazoa Europako ezkerrean errepikatzen den gaixotasun zahar bat da: eurozentrismoa.

Sahelekiko eurozentrismoa bi modutan azaleratzen ari da. Lehenik, haien burua "marxistatzat" dutenak daude, egungo prozesu anti-kolonialak kritikatzeko dituztenak "benetan sozialistak" ez izateagatik. Analisi dialektiko gisa saltzen diren "kritika" horiek, berriz, ezkertiaratasun akademiko baten dogmatismoa eta eurozentrismoa goitik behera erreproduzitzen dute. Hegoalde Globalen eman diren askapen prozesuen aurka egin ziren akusazio berberak dira: Ho Chi Minh, Cabral, Fidel edo Sankararen aurka egin zirenak, besteak beste.

Bigarrenik, eurozentrismoaren fronte berriago bat dugu, are teleologikoagoa dena: geopolitikan adituak, dena "nazioarteko harremanen" betaurrekoen bi-

tartez ikusten dutenak. Horien arabera, Sahelen gertatzen ari dena (Donbassen, Abya Yalan eta Ekialde Hurbilean gertatzen den moduan) "inperialisten arteko gerraren" ondorioa besterik ez litzateke. Hegoalde Globaleko herri langileek egiten dutena egiten dutela, peoi geopolitikoak baino ez lirateke izango. Diskurtso hori paternalismoaren adibide argia da: Hegoalde Globaleko herriak irteerarik gabeko begizta baten barruan harrapatzen ditu, beren etorkizunaren subjektu izateko inolako aukerarik gabekoa.

Bi diskurtso horiek marko epistemologiko bera dute, eurozentrismoarena, baita ondorioa ere: ezintasun politikoarena. Saheleko herri langileak inperialismoaren aurka mobilizatzen diren bitartean, "gure" inperialismoak herri horien aurkako gerra berria hasten du (ekonomikoa, kulturala eta militarra). Eta gu, bitartean, elkartasun internazionalista antolatu beharrean, Europatik eztabaidatzen gabilta ea Sahelekoa "benetako iraultza" ote den, edota nola deskolonizatuko ginatkeen gu Sahelen biziko bagina.

Zentzugabekeria horren aurrean, mugimendu eta intelektual post-kolonialek (Fanon-etik Chakrabarty-ra) egiten ziguten deskolonizaziorako deia jasotzea premiazkoa da: borroka antiinperialista berrantola dezagun, eurozentrismoa apurtu, eta Europa probintzializatu. ●

Hutsuneak

EDU ZELAIETA ANTA
IRAKASLEA ETA
IDAZLEA

Egunero etxetik ikusten dudana Olari-zu eta aspaldi etxe bihurtutako Salburua gorritz markatzen dizkit zuzentzaileak. Izen horiek arrotzak balira bezala euskal kulturarentzat. Bi hitzak akatsak balira bezala euskararentzat. Aitzitik, proba azkar bat eginda, Gros eta Sagues onartzen dituela ohartu naiz.

Oso bestelako proba bat izan zen lehengo urtean Gasteizen ikusitako antzezlan komikoaren estreinarena: *Patata minak*, Ane Gebararen eta Aitor Vinagreten eskutik. Besteak beste, babazorro eta euskaldun izateagatik oraindik ikusi eta entzun behar direnek

barre andana eragin zuten bertaratutako artean. Gustatu zitzaidan Arabatik egindako umore freskoa, oraindik indarrean diren zenbait euskal kluxe agerian utziz.

Egunero etxetik ikusten dudana Olarizu eta aspaldi etxe bihurtutako Salburua gorritz markatzen dizkit zuzentzaileak. Eta esango nuke horietan ere ageri direla euskal kluxeen ajeak. Ikasturte berria abian den honetan, Arabaren gaineko ezagutza falta nabaria da oraindik euskaldun ez gutxiren artean. Eta gauza jakina da, ezagutza falta delarik, zerekin betetzen ditugun hutsuneak. ●